

LIITE 1

Aloitekohteiden kuvaukset

1 Peräojan metsä (3 ha)

Kymijoen varrella Keltissä ja Ruotsulassa on valtakunnallisesti merkittävä lehtoaluekokonaisuus, josta useita osia on suojeltu. Kouvolan kaupungin omistama alue rajautuu eteläpuolelta Ulvin luonnonsuojelualueeseen (rauhoitettu 18.11.2015). Kaupungin omistamalla alueella on todettu liito-oravareviiri. Sieltä löytyi lajin papanoita loppukevällä 2021. Alue on osin lehtomainen ja siellä esiintyy mm. sinivuokkoa. Puusto on varttunutta kuusikkoa ja lehtipuuta, jossa mukana melko runsaasti lahopuuta. Kohteella on huomattavia korkeuseroja ja sen halki virtaavan Peräojan uoma on luonnontilaisen kaltainen.

Olemme jättäneet rajauksesta sähkölinjan eteläpuolisen osan pois, jossa kasvaa nuorehkoa tasaikäistä kontortamäntyä (*Pinus contorta*). Pohjoisamerikkalaisena puulajina se ei ansaitse suojelua.

2 Niivermäen luonnonsuojelualueen laajennus (1,5 ha)

Niivermäen luonnonsuojelualue 2 perustettiin 5.6.2020. Siihen rajoittuva tila 286-403-9-218 on nykyisin Kouvolan kaupungin omistuksessa. Kiinteistöllä on poikkeuksellisen hyvin säilynyttä kuusivaltaista metsää, joka on rakenteeltaan hyvin samanlaista jo rauhoitetun alueen kanssa.

3 Sompasen Huuhkajavuori (3,5 ha)

Alueen puusto on hyvin säilynyttä ja monilajista. Valtapuuna on kuusi, joukossa useita lehtipuulajeja, kuten metsälehmus ja tammi. Puut ovat monenkokoisia, kookkain kuusi on rinnankorkeudelta arviolta 80 cm. Pohja- ja kenttäkerroksessa esiintyy joitakin lehtokasveja. Lahopuuta on pystyssä ja maassa. Alue on maisemallisesti merkittävä, rajautuen Sompasen rantavyöhykkeeseen. Koillisosassa on komea kallionjyrkäne, jossa pesii korppi. Jyrkänteen edessä on isoja irtolohkareita.

Alueen vieressä on Sompasen uimaranta. Metsään olisi mahdollista kehittää luontopolku, jossa opastettaisiin esimerkiksi metsiensuojelun merkityksestä luonnon monimuotoisuudelle, ilmastolle, sekä ihmisten virkistykseksi ja viihtyvyydelle.

4 Punkkerimetsä (8 ha)

Alue on tasaista, todennäköisesti entistä peltomaata, jossa on pitkälle umpeutuneita sarkaojia. Puusto on harvahkoa ja monilajista, lehtipuuta on runsaasti. Joukossa on mm. kymmeniä haapoja, josta järeimmät ovat rinnankorkeudelta noin 80 cm. Alueen puustoa ei ole käsitelty pitkään aikaan. Pohja- ja kenttäkerroksessa esiintyy lehtokasveja, kuten lehtopensaita.

5 Suppa (17 ha)

Entiseen Voikkaa - Haarakallio -rataan rajoittuva laajahko alue. Luoteisreunassa on osittain kaupungin maala sijaitseva Ämmänsuo, jonka avovesiosassa on pesinyt laulujoutsen useana vuonna. Ämmänsuota ympäröivät metsät ovat säilyneet hyvin ja alue on maisemallisesti eheä kokonaisuus.

Supan metsät ovat monipuolisia. Itäosassa on kallionjyrkänteitä, Ämmänsuon eteläpuolella rämettä, joka vaihtuu loivaksi mäntykankaaksi. Siitä kaakkoon on kuusivaltaista rinnettä. Metsät ovat pääosin käsittelemättömiä ja lahoppuuta esiintyy kohtalaisesti. Alueella kulkee muutamia polkuja, jotka ovat ulkoilijoiden käytössä.

Olemme jättäneet rajauksesta pois entisen pieneläinten hautausmaan ympäristön sekä Porraskorventien länsipuolisen kuvion, jossa on melko äskettäin tehty avohakkuu.

6 Aholanmäki (17 ha)

Laaja ja yhtenäinen alue, jossa on vaihtelevaa puustoa. Mäen laella puusto on mäntyvaltaista, mutta alempana kuusivaltaista. Jyrkänteiden alla kasvaa paikoin metsälehmuksia ja lehtokasveja. Aholanmäen metsä ei ole täysin koskematonta, mutta se on saanut kasvaa pitkään rauhassa, jonka seurauksena luonnontilaisuuden aste on hyvä ja kookkaita puuyksilöitä paljon. Aholanmäki on maisemallisesti tärkeä kohde Keltin - Ruotsulan - Niskalan alueella. Sillä on myös virkistysarvoa, koska Kymijoen ulkoilureitti on tarkoitus johtaa mäen halki.

7 Brejlinintien - Hirveläntien metsä (9 ha)

Alueen itäosassa ja pohjoisrinteellä on hyvin säilynyttä, enimmäkseen kuusivaltaista mustikkatyyppin metsää, sekä tuoretta lehtomaista kangasta. Lahoppuuta on monenkokoisena sekä pystyssä, että maapuuna. Pohjoisrinteellä on matalahko kallionjyrkäne. Brejlinintien pohjoispuolella sijaitseva pienialainen, lehtipuuvaltainen osa on perusteltua ottaa suojelurajaukseen mukaan. Lounaisosan Raatosuo on hyvin säilynyt harvapuinen räme, joka on osittain kaupungin maalla. Raatosuon ympäristö on säästynyt hakkuilta ja on maisemallisesti eheä. Alueen itärinteellä on asuin- ja talousrakennusten perustukset. Karttapohjalla ne näyttävät edelleen käytössä olevilta rakennuksilta.

Kouvolan kaupungin omistaman alueen länsiosassa mäen päällysmetsä on melko äskettäin harvennettua, eikä täytä suojeltavan metsän vaatimuksia. Olemme jättäneet sen rajauksen ulkopuolelle.

8 Kolarinmäen metsä (6 ha)

Monipuolinen ja yhtenäinen alue. Länsipuolisko on kosteapohjainen, kallionjyrkänteiden rajaama notkelma. Sen pohjoisosassa on lähteisyyttä ja huomattavan kookasta, havupuuvallasta puustoa. Etelää kohti puusto mataloituu ja lehtipuuta on runsaammin. Alueen itäpuolella on kuusivaltainen rinne, joka vaihtuu ylempänä kookkaita mäntyjä kasvavaksi harvapuustoiseksi kallionpäällysmetsäksi. Välissä on avoin kaistale, poistetun sähkönsiirtolinjan peruina. Varsinkin notkelmassa esiintyy kohtalaisesti lahoppuuta. Kohde sijaitsee Niivermäen suojelualueen sekä Mäyrämäen suojelualueen välissä ja suojelu täydentäisi tilannetta hyvin.